

6. LA CATALANITAT DE LES MALLORQUES (FRAGMENT)*

HEUS AQUÍ, doncs, homes conscients de la Unió Catalanista, quin són els amor i la voluntat de la Mallorca històrica, quin són els amors, els neguits i el voler de la Mallorca conscient dels nostres dies de ressorgiment nacional.

Nosaltres, com els avis, proclamam davant l'Europa que es troba en els dolors divins de la deslliuració dels pobles naturals, els nostres sentiments de pàtria, la nostra voluntat d'esser dins la gran Catalunya, per tal que, en la propera revisió de les valors humanes se'ns faci justícia.

Ben palès resta ço que volíem. Mallorca, les Illes Balears, són catalanes. Després del Principat, és la regió insular la més catalana, les illes serveixen, amb gran amor, l'esperit indomable de la raça. Res no hi podrà contra llur virtualitat triomfadora, l'educació flamenca, la cultura enervadora amb què se'ns vol anorrear en raó al dret del més fort, en raó al fet consumat; res no hi pot, deixant de banda el dolorós retardament, la saviesa estulta dels acadèmics ni l'odi dels descastats, dels bords, fariseus del Dret Humà que, tot sovint, a cada viril redreçament de la raça ens eixorden amb mots de bordell espigolats en els centres de cultura (?) flamenca, en les festes nacionals, de dolors i carnatge. Ende-bades s'esforcen els defensors d'organitzacions socials mancades de justícia i humanisme: la veritat humana, el dret a la vida normal dels homes, mourà les daurades illes vers Catalunya, vers la valor social que ens pertoca en justícia i veritat.

* Barcelona, Imp. Catalònia, 1916, p. 26.

A l'entretant, nosaltres, els catalans de les Illes, seguint les petjades dels avantpassats que en les Corts s'asseien als bancs de Catalunya, venim a lluitar amb vosaltres, catalans del Principat, barrejats en la brega, sens descans ni covardies, fins a assolir la total alliberació de Catalunya, de la més gran Catalunya, la del Principat, la de València, la del Rosselló, la de les Balears, si és, la voluntat de les dites terres catalanes, lliurar-se i viure. Nosaltres volem continuar-la, aquesta bella garlanda de la Pàtria que van teixint les generacions que passen, amb ritme biològic, camí de la perfecció humana; aquesta Pàtria excelsa, bressol de Muntaner, de Lull, d'Ausiàs March; aquesta pàtria nostra, Catalunya, que té fretura de llibertat per a illuminar el món amb la justícia i endolcir amb la bondat, amb la civilitat ansiada, les amargants i blayoses aigües de la mar llatina, on reposa garrida la ventura nostra.

Catalans conscients de Barcelona, homes de la nostra benemèrita Unió Catalanista, la de les justes, de les bones, de les humanes ideologies, per Catalunya, oi-u-me. Abans que les aus xucladores de llibertats, no vegin en les volgudes illes de les Mallorques fácil presa, abans que no sia realitat la proclamació dels drets dels pobles, hem, ens cal, de remoure el sagrat jurament per la defensa de les Illes, el Jurament per les Illes. La voluntat conscient de les Mallorques ho reclama.

PERE OLIVER I DOMENGE